

Z PĚŠÍ ZÓNY

Vprostřed ulice hodil klobouk chodcům do cesty,
teď sevřel ruku v pěst a klouby, za plného slunce,
počíná křesat jiskry tmy.

Nikoho nezajímá, krom jedné kolemjdoucí nevěsty,
nesporně členky tajné lóže nevěst, které své ženichy
vybírají tuze složitými algoritmy,

nese je motiv krajky na jejím závoji a činí jej
nehořlavým a nese je té ženy těla řeč, než na dlažbu
k muži přičapne.

Když naliže si mléko jeho plic, jímž on démony kojí,
když zvrátí jeho polaritu, otře si ústa a zvedne se,
leč oči k zemi klopí, dělat toto veřejně přijde jí
trapné.

Muž dýchá těžce, za dva.